

§ 3.

Udgifterne ved beneficerede Sager afholdes fremtidig af Statskassen.

§ 4.

Staten yder et Tilskud til Amts- og Købstadsygehuse paa $2\frac{1}{2}$ Kr. pr. Sygedag til Driften, dog aldrig ud over de faktiske Udgifter. Ved Beregningen af Udgifterne maa ikke medtages Udgifter til Bygninger, Forrentning og Vedligeholdelse af disse samt til Inventar.

§ 5.

De af Amtskommunerne afholdte Befordringsgodtgørelser og Telefonudgifter til Lægds mænd afholdes i Fremtiden af Statskassen.

§ 6.

I Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg foretages følgende Ændringer:

I § 18, Stk. 1, 6te Linie, udgaar Ordene „af $\frac{2}{3}$ “.

I § 18, Stk. 2, næstsidste Punktum, udgaar Ordene „indtil paagældende Transgtilfælde er ophørt“, ligesom sidste Punktum udgaar.

§ 20, Stk. 4. Ordene: „saa længe paagældende Personer har Ophold i Kommunen“ udgaar.

§ 335, Stk. 2. I tredje Linie udgaar Ordene „med $\frac{2}{3}$ “. Sidste Del af Stykket fra „for saa vidt...“ udgaar.

§ 59 affattes saaledes:

Den Del af Udgifterne, som ikke er Genstand for Statsrefusion, bæres af Opholdskommunerne, medmindre Loven i det enkelte Tilfælde bestemmer anderledes.

§ 60. Første Punktum affattes saaledes:

Opholdskommunen, jfr. § 53, har Krav paa at erholde Halvdelen af de Udgifter ved offentlig Hjælp, som ikke refunderes af Staten, dækket af en tidligere Opholdskommune (den retlige Opholdskommune) efter Reglerne i §§ 61—63 i følgende Tilfælde:

I Nr. 3, 3die Linie, efter „Hjem“ udgaar Resten af Stykket, og i Stedet indføjes: „eller i offentlige Sygehuse, der er bestemt for en Amtsraadsreds eller en Del af en saadan, i Rigshospitalet, Statshospitalet i Sønderborg og Fødselsanstalten i Jylland eller i lignende centrale Helbredelsesanstalter. For saa vidt særlige Forhold maatte bevirke, at en i en Kommune beliggende Anstalt eller Hjem, der ikke omfattes af foranstaaende Bestemmelse, paafører Kommunen Udgifter til Forsørgelse af Personer, der ikke i øvrigt er hjemmehørende i Kommunen, i et Omfang, der maa anses for uforholdsmæssigt stort, og som ikke opvejes af de Fordele, som Kommunen paa anden Maade har af, at vedkommende Anstalt er beliggende i Kommunen, kan Socialministeren efter Forhandling med de ledende kommunale Organisationer og Københavns Magistrat sidestille en saadan Anstalt eller Hjem med de i 1ste Punktum omhandlede. Endvidere har Opholdskommunen Krav paa at erholde den en Opholdskommune paa hvilende Del af Udgiften ved offentlig Hjælp refunderet af en tidligere Opholdskommune, naar paagældendes Ophold i Kommunen skyldes Indsættelse i Arrest, Tvangsarbejdsanstalt eller almindelig Straffeanstalt, overhovedet Ophold fremtvunget fra offentlige Myndigheders Side i Kraft af Lov eller Dom. En Forudsætning for, at Opholdskommunens Andel af Udgiften kan kræves refunderet i Henhold til foranstaaende, er det dog, at paagældende ikke samtidig har bevaret et Hovedhjemsted i vedkommende faktiske Opholdskommune; saadant Hovedhjemsted kan for en Ægtemands Vedkommende efter Omstændighederne ogsaa erhverves ved Familiens Flytning til hans faktiske Opholdskommune i Tiden mellem Indkaldelsen til Militærtjenesten, Indlæggelsen i Sindssygehospitalet o. s. v. og Ydelsen af offentlig Hjælp.“

I de Udgifter, hvoraf Opholdskommunen har Krav paa Refusion af Halvdelen, jfr. Stk. 1, kan kun medregnes Beløb, der for den enkelte understøttedes Vedkommende ikke overstiger det, han i de Uger eller Maaneder, i hvilke han har været understøttet, vilde have kunnet oppebære, saafremt han havde været berettiget til Hjælp i Henhold til Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, eventuelt med Tillæg efter samme Lovs § 40, Stk. 4.

§ 64 affattes saaledes:

Stk. 1. Af den Hjælp, som ifølge §§ 57 og 58 overhovedet kan være Genstand for Refusion, yder Statskassen Opholdskommunen fuld Refusion af:

- 1) Udgifter til Personer, som ikke har Indfødsret her i Landet.
- 2) Udgifter til islandske Statsborgere.